

78
65
QVÆSTIONVM
CONTROVERSARUM
EX MATERIA CON-
tractus Emphyteutici
desumptarum,
DECADES QUINQUE.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
PATERIO EMANUELE

Quas

D. F. C.

*In Inclÿta Argentoratensium Academia
exercitiÿ gratiâ*

Sub Præsidio

*Clarissimi Viri Dn. JOH AN-
NIS MICHAELIS BEUTHERI*

*J. U. D. & Professoris ordinariÿ, p. t. Acade-
miæ Doctores speculativi &c.*

publicè examinandas proponit

ALEXANDER à RUEST.

Mense Junio.

ARGENTORATI,
Excudebat Antonius Bertramus, Acade-
miæ Typographus. ANNO

CIO. DC. XIII.

NOBILITATE GENE-
RIS, VIRTUTE, ERUDITIONE,
prudentiâ, rerumq; usu atq; experien-
tiâ Amplissimis præstantissi-
misq; Viris,

DN. EALTHASARO à RUEST, Illustris: atq; Celsis-
simi Principis ac Domini, Domini GEORGII FRI-
DERICI Marchionis Badensis, &c. Præfædo in
Ehrt &c. solertissimo.

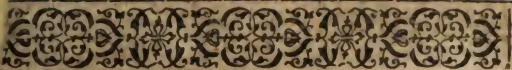
DN. IOHANNI PHILIPPO BÖCKLIN, &c. Liberæ Ar-
gentoratensium Reipub. PRAETORI, Eiusdemq;
celeberrimæ Academiæ Cancellario dignissimo.

DN. IOHANNI SIMONI à BRUMBACH, eiusdem
Reipub. Quindecimviro probatissimo.

*D. D. D. Parenti, Cognatis atq; patronis suis
summâ semper reverentia colendis,*

*Hasce studiorum meorum primitias
In Gratitude debiteq; obser-
vantia signum
I. O. C.*

ALEXANDER à RUEST
Respondens.

ILLVSTRIVM CON-
TROVERSIARUM DE
Contractu Emphyteutico
DECADES V.

DECAS I.

I.

Trûm nomen Emphyteuseos
designet jus ipsum prædij, an ve-
rò contractum Emphyteuticū?

Prius rectius affirmo, contra Dd. Com. Julium Cla-
rum lib. 4. sent. §. Emphyteusis, q. 2. Ioan. Coras. ad rubr.
C. de Jur. Emphyt. n. 12. Casp. Caball. p. 1. Mille loq. c. 175. Andr. Alciat. l.
paret. 36.

I I.

An fundus vectigalis ab Emphyteutico
differat? A.

Propriè enim antiquitùs agri Civitatum, qui ita locabantur in per-
petuum, aut (ut Iulius Hyginus de limitib. agror. scribit) in cente-
nos annos, vectigales appellati sunt, l. cum sponsus 12. §. in Vectigalibus ff.
de Public. in rem action. quod scilicet certum vectigal pro ijs Reipub.
penderetur, l. 1. ff. si ager Vectigal vel Emphyt. Et ij propriè differunt ab
Emphyteuticis, qui non sunt publici, ut Vectigales, sed privatorum.
Carol. Molinaus in Consuetud. Parisien. n. 25. & seqq. Ioan. Coras. ad rubr.
C. de Jur. Emphyt. n. 4. & ad l. Ei qui, 16. ff. de servitut. n. 18. & 19. Diss.

Iacob. Cujac. in parat. ff. si ager Veſtig. &c. Hugo Donel. 9. com. c. 13. 1
Borcholt. in tract. de feud. c. 3. n. 26.

I I I.

Contractus Emphyteuticus est ne Iuris
gentium? A.

Joan Coras. ad d. rubr. C. de Iur. Emphyt. n. 8. & 1. Miscell. 21. & in tra-
ctatu de Iuris arte, part. 2. c. 9 in fin. Iacob. Cujac. in parat. C. de Iur. Emphyt.
Francif. Connanus 7. comm. 12. Ioach. Mynſing. ad §. Adeo, Inſt. de Locat. Con-
duct. Franc. Hotom. ad d. §. adeo, & ad §. Ius autē gentium, Inſt. de l. N. G. &
C. Steph. Forcat. Nelyom. Dial. 74. n. 2. P. Auguſtinus Morla in Emporio ju-
ris part. 1. tit. 10. de Locat. in pramiſſu n. 32. Everh. Bromboſſi Cent. 1. aſſert.
79 Edit. Hanov. Quod autem Zenoniana lex propriam Contractus
Emphyteutici ſtatuit naturam, fecit, non inſtituendo novum con-
ventionis genus, ſed incertum & conſuſum ab illis diſtinguendo, qui-
bz cum omnino convenire videbatur. Sicuti & qui ſpicas excutit,
non, inquit Cajus in l. adeo §. Cum quis, 7. verſ. Videntur, in fin. ff. de A. R. D.
novam ſpicam facit, ſed eam quę eſt, detegit. Diſſ. Accurf. & Bart.
ad l. 5. ff. de l. & l. Idem Accurf. ad l. legitima ff. de Paſt. & §. Ius a. gentium,
l. de Iur. N. G. & C. & ibi Faber. Ioan. Platea, Claud. Cantiancula, Henric.
Schilbock, Steph. Bodæus, Schneidevvein n. 1. Vult. n. 6. P. Heig. n. 9. Cyn. ad
l. 1. num. 12. C. de Iur. Emphyt. Borcholt. de feud. c. 3. n. 3. Guido de Suzaria
in tra. de Iur. Emph. n. 1. VVeſemb. in parat. ff. ſi ager Veſt. & ad d. §. adeo,
Inſt. de Locat. Conduct. H. Bocer. ad l. Contractus 23. c. 4. n. 9 ff. de R. l. El-
bertus Leoninus ad rubr. C. de Iur. Emph. n. 6. Ferdin. Vaſquiuz de Succēſſ.
progreſſ. in preſat. n. 136. Alvarius Valaſcus de Iur. Emph. q. 3. n. 1.

I V.

Estne Contractus nominatus?

A. §. Adeo, l. de Locat. & Conduct. & ibi Mynſ. n. 6. l. 1. C. de Iur. Emph.
ubi Angel. & Iaſon. Idem Iaſon & Bartol. in l. unica ff. de Conduct. ex leg.
Iul. Clarus §. Emphyteuſis, q. 2. Alvarius Valaſ. in d. tr. q. 6. n. 5. Anton. de
Padilla ad l. Naturalis ff. de Preſcrip. verb. n. 28. Elbert. Leonin. ad
rubr. C. de Iur. Emphyt. n. 6. Diſſ. Bald. in l. ult. C. quand. lic. ab Eme.
reced. & in rubr. C. de Rer. permut.

Anne

Annè Contractus bonæ fidei?

A. Perpetua enim quædam locatio ut plurimum censetur: d. §. adeo, ibi, Perpetuò quidem, ubi Heig. n. 20. *Inst. de Locat. Cond. l. viam veritatis, C. de Locato. Myns. ad rubr. tit. Inst. de Locat. Cond. n. 1. Iacob. Cujac. in l. 1. de Locat. præd. Civil. vel fiscal. d. §. adeo, ubi VVesemb. n. 8 Fr. Connan. 7. Com. 12. Hug. Donell. ad §. actionum 28. n. 39. Inst. de Actionb. Diff. Bald. Iason in d. l. 1. n. 76. Cyn. d. nu. 12. C. de lur. Emph. Salicet: ibid. in fin. Siehard. n. 6. & 46. Guid. de Suzaria de lur. Emph. n. 3 Ioan. Ferrar. Montan. ad rubr. C. d. r. Gædd. de Contrah. Stipul. c. 8. concl. 2. n. 53. Valascus de lur. Emph. q. 5. n. 7. & alij ab eo citati, Oldend. class. act. 5. de action. Emph. nu. 13.*

V I.

Utrûm pupillus & minor viginti quinque annis, qui facultate alienandi & administrandi destituuntur, absq; tutoris vel curatoris autoritate vel consensu, prædia sua alicui in Emphyteusin dare possint? N.

Per l. sed si pecunia, §. ne ususfructus s. ff. de Reb. cor. qui sub tut. vel curat. l. non solum 4. l. etiam Vestigale 13. & t. t. C. de præd. & alijs reb. min. sine decre. non alien. Menoch. lib. 1. conf. 29. n. 17. Anton. Gomez. tom. 2. V. R. c. 14. n. 14. vers. Septimò extendo. Orlavius Simoncellus in tr. de Decret. lib. 2. t. 6. Inspect. 3. n. 31. & seq.

V I I.

An pubes absque Curatoris consensu & magistratus decreto prædia sua in Emphyteusin dare possit?

N. d. l. non solum 4. d. l. Etiam 13. & t. t. C. de Præd. & alijs reb. minor: sine decre. non alien. l. si fundus 13. in pr. ff. de Reb. cor. qui sub tut. vel cura. l. si Curatorem 3. C. de in integ. rest.

V I I I.

Nûmpupillus& minor 25. annis sine authoritate tutoris vel consensu Curatoris & Iudicis decreto prædium aliquod in Emphyteusin accipere queant? N.

Arg. l. contra Iuris 28. ff. de Pact. & pr. Inst. de Author. tutor. Diff. Alvar. Valascus d. tr. q. 36. n. 4. & 5. Fr. de Chaldas Pereyra ad d. l. si Curatorem 3. C. de in integr. restitut. min. in verb. Contractum fecisti. n. 3. Boccr. in disp. de Emphyt. thes. 10.

I X.

Utrûm præter prædia rustica etiam urbana, puta ædes, in Emphyteusin deduci queant?

A. l. si finita 15. §. si de Velligalib. 26. ff. de Damn. insect. Novel. 7. c. 3. & Sire 2. Ibi, Prædia aut domos. Nov. 120. c. 1. in fin. Vult. ad d. §. adeo n. 2. & in tract. feud. lib. 1. c. 12. n. 3. Sichar. ad rubr. C. de Iur. Emph. n. 21. & seq. Valascus d. tr. q. 12. n. 1. & 3. Diff. Donel. 9. Comm. 13.

X.

An arbores absq; solo rectè in Emphyteusin dari possint?

N. Contra Iason. in d. l. 1. n. 103. C. de Iur. Emph. Arbores enim per se, sine solo consideratz, sunt soli superficies, arg. §. sed si gregis 38. l. de Rer. divis. Aliud autem est jus Emphyteuticarium, aliud superficiarium prædium.

D E C A S I I.

I.

Nûm feudale prædium à vasallo absq; domini consensu in Emphyteusin dari possit?

N. Mor.

N. Nov. 7. c. 1. §. Alienationis autem, l. fin. C. de reb. alien. non alien. Tit. 52 in
pr. verf. Hortatus itaq; & confilio, & Tit. 55. in pr. verf. habito ergo confilio, lib.
2. F. Frider. Schenck Baro in §. rursus n. 3. Quib. mod. feud. amit. tit. 5. lib. 1.
FE. gl. lac. de Bellovu. Bald. Alavaros. Ioan. Raynald. & alij in c. imperialera
in pr. de probib. feud. alien. per Frid. Curt. Iunior. in tr. feud. p. 4. n. 91.
Diff. Ioan. Faber ad d. §. adeo, Infl. Locati, n. 3.

I I.

Quid fiftit improprium?

N. Contra Raynald. in d. c. imperialem, de prob. feud. alien. per Frid.
Curtium Curium d. p. 4. n. 91. Quamvis enim in uno feudum
improprium suam naturam deposuerit, in altero tamen eam retinet, &
p. lib. 2. FE.

I I I.

Utrum bona maioratus, perpetuò ad fa-
miliam pertinentia, à possessore in Emphy-
teusin concedi possint?

A. Si is qui bona maioratus possidet, ea quoad vixerit extraneo
concedat, aliàs enim contra præceptum ac voluntatem primi dispo-
nentis alijs de familia successoribus præjudicare non potest, arg. l.
eum qui, ubi Bart. ff. de Interd. & releg. l. unum ex familia 67. §. 1. ff. de Leg.
2. Philip. Decius Conf. 445. n. 23. Gozadin. conf. 75. Arius Pinel. in l. 1. part. 2.
n. 65 C. de Eon. matern. Ludov. Molina de Hispan. primog. lib. 1. c. 21.

I V.

Nùm bonorum maioratus in perpetuam
Emphyteusin facta concessio, pro eo saltem
tempore valeat, in quod fieri poterat, an ve-
rò in totum sit inutilis?

Æquius fortè videtur istam concessionem valere, quoad conce-
dens vixerit, nè utile per inutile vitiatur, l. 1. §. sed si mihi 5. ff. de V. O.
l. sancimus 34. cir. pr. & l. seq. §. fin. autem, C. de Donat. c. utile 37. de R. l. in
6. Bald. in Auth. si quas ruinas. C. de SS. Eccles. Carol. Mohr. in Consuet.
Paris. t. 1. §. 41. q. 10. n. 40. Covarr. 2. V. R. t. 16. n. 5.

Utrûm prædij quasi traditio, aut certæ pecuniæ sive pretij præsens datio, ad contractus Emphyteutici substantiam necessario requiratur?

N. Bart. in l. si mihi & Titio, nu. 4. ff. de V. O. Bald. Cyn. Iason. Sichard. & alij ad d. l. 1. C. de iur. Emph. Iul. Clarus d. §. Emphyteusis, q. 3. Valascus d. tr. q. 10. Diff. Angel. Aretin. in d. l. 1. C. de iur. Emph. et Albericus de Rosate dicit hanc esse communem, quem refert Decius in c. presentia, n. 48. in fin. de Probat.

V I.

An scriptura ad substantiam huius Contractus præcisè necessaria sit?

N. Accurs. & Bart. in d. l. 1. C. de iur. Emph. Speculator Tit. de Emph. n. 5. Anton. de Butrio, & Nicola. Siculus de Tudeschis. Abb. Panorm. in c. portuit 4. de Locat. Curt. Iun. & Andr. Alciat. in l. pactum quod 17. C. de Pact. Iudov. Pontanus, postea Romanus dictus, Conf. 103 n. 6 Carol. Molin. in Consuet. Paris. t. 2. in pr. n. 38 & seq. Guido de Suzaria in tr. de iur. Emph. n. 4. Francif. Sarmient. lib. 3. select. Interp. c. 2. n. 5. Conan 7. Com. 12. Steph. Forcat. Necyom. Dial. 19. n. 9. Laurent. Kirchoy. comm. opin. cent. 2. concl. 6. Conrad. Rittershm. lib. 1. partit. feud. c. 2. q. 2. Diff. Accurs. sibi ipsi contrarius in d. §. adeo, Inst. de Locat. Conduct. in verb. Neg. ad Locationem. Angel. Aretin. n. 8. Schneid. n. 7. Mynsing. n. 23. Heig. n. 24. Bald. Saluet. Iason. Corrasius n. 8. & 12. Elbert. Leonin. n. 3. & Sichard. n. 32. ad d. l. 1. C. de iur. Emph. Iul. Clar. d. §. Emphyteusis, q. 4. Donel. 9. Comm. 13. Borch. de feud. c. 3. n. 7. & sexcenti alij.

V I I.

Utrûm locatio ad longum tempus, sive ultra decennium facta, in Emphyteusin degeneret?

N. Cùm ex hujusmodi locatione decennali aut longiore utile dominiū vel quali non transferatur: *V. Vefem. in parat. ff. Locat. Pand. n. 8. Conuan. 7. Com. 12. n. 2. cum ſeq. Arius Finel. ad l. 1. part. 3. n. 66. C. de bon. mat. n. 1. et d. Vafq. de Succeff. Creat. lib. 1. §. 10. n. 78. Fr. Sarmient. lib. 3. Select. Incorp. c. 2. n. 31. Jac. Gourrenus ad l. 2. C. de Refcind. Vend. p. 120. Froux cent. 2. af. 67. Diff. Joan. Pet. de Ferrar. in t. form. libell. ad ſol. præſtat. gl. 1. in pr. Socin. conf. 167. col. 2. lib. 2. & Conf. 156. n. 6. lib. 1. Raphael Fulgos con. 240. Inſon ad l. 2. n. 8. C. de iur. Emph. Boeriu. Decif. 234. Felin. Sand. Conf. 16. n. 4. & 7. Fr. Marcus Deif. 555. Joan. Garçia de expenſis c. 14. n. 6. Alvar. Valaf. d. tr. g. 29. n. 19.*

V I I I.

Cùm ſpecialis forma Contractus Emphyteutici ſit, ſi res Eccleſiæ, vel alterius venerabilis domus in Emphyteuſin detur; Nam præter ſcripturam publicam deſideratur, ut Prælatus Eccleſiæ, ex conſenſu capituli, deliberatione diligente prius cum eo habita, & jurantibus coram Oeconomis & administratoribus, quod ex ea Emphyteuſi nullum damnum ipſi venerabili domui inferatur, prædium aliquod in Emphyteuſin concedat, ipſum etiam capitulum inſtrumento Emphyteuticario ſubſcribat: (1) Imò etiam ipſi Canones Apoſtolicæ ſedis licentiam hic exigunt, (2) Ideò dubium oritur. An rei Eccleſiaſticæ in Emphyteuſin conceſſio, ne debitis ſolennitatibus facta, jure ſubſiſtat,

B

ſiſtat,

fiat, si ea cum Ecclesiæ utilitate conjuncta
sit. N. (3)

(2) Nov. 7. in pr. §. 1. ver. ult. & c. 3 §. scire autem, vers. nos enim in illis
& Nov. 12. c. 5. & 6. §. Licentiam, & §. In venerabilibus, c. 1. vers. Quia etiam
tractatus solennis & c. c. 2. in pr. ibi, absq; capit. Tit. de Reb. Eccl. non alien in 6.
sine exceptione, ibi, cum totius cleri. Item ibi, omnium convenientia 12. q. 2.
c. 1. e. tua nuper, de his quæ sunt à pralat. junct. c. ad nostram, de Reb. Eccl.
alien. per. non. Didac. Covarruy. 2. V. R. c. 17. n. 2. Roland a Vall. conf. 15. n.
10. & 11. 33. n. 12. vol. 1. VVesemb. Conf. 52. (2) d. c. 2. in pr. 1. de Reb.
Eccl. non alien. in 6. (3) arg. l. obligari. 9 §. hereditatem adire ff. de acq.
& consen. tut. & curat. §. Neg, tamen hered. Inst. Eod. Deinde propter utili-
tatem Ecclesiæ debita solennitas in hac concessione desideratur. d. c. sine ex-
ceptione 12. q. 2. d. c. tua nuper. De his quæ sunt à pralat. d. Nov. 120. c. 5. &
6. §. Licentiam.

I X.

Quid si constitutio Emphyteuseos ob
defectum consensus capituli irrita sit, anné-
rati habitatione Pontificis vel capituli valida
efficietur? A.

c. Cum nos. 3. de ijs quæ sunt à Prælat. c. cura pastoralis, de iure patronat.

X.

Nûm Pontifex aut capitulum ratam ha-
bere possit Emphyteuticam concessionem,
etiam invito Emphyteuta, ita ut Emphy-
teuta nolens volens habere prædium Em-
phyteuticum cogatur?

N. arg. l. si absente 49. & l. cum fructuarius 64. D. de Usufructu. c. 1. de
Vasallo qui contra Constituit. Lothary 1. 38. lib. 2. FF. Udalric. Zasius in Spi-
feudal. part. 10. n. 58. Jac. Cujac. ad 1. 14. lib. 2. Francisc. Duaren. de feud.
12. n. 18. VVesemb. de feud. c. 9. & 10. n. 3.

DE CAS III.

I.

Sires Ecclesiæ solita sit dari in Emphyte-
fin, etiam absq; singulari illa solennitate
quæritur an Prælatus eam alicui in Emphy-
teusfin concedere possit?

A. c. 2. Ext. de feud. r. 6. in fin. pr. & t. 26. §. in clericorum, lib. 1. FF. &
tit. 35. in fin. lib. 2. FF. c. ut super, de Reb. Ecclæs. alien. vel non. Hac tamen
adhibita limitatione, ut ejus conditionem non faciat deteriore, nec
duriolem, c. 2. Ibi, Conditionem, de Donat. Tit. de Investit. vet. & novi benefic.
§. à Prælati. Ibi, dum tamen dissipator, in Extraord. cc. Schrad. de feud. part.
4. c. 2. n. 20. Hinc consequens est, si Emphyteusfin prius sit data singu-
lari personæ, quod civitati aut collegio vel potentiori dari non po-
t. 34. de Leg. Corradi §. similiter, Ibi si secunda persona, lib. 2. FF. Cur
tr. feud. part. 2. q. 9. n. 1. Item si solita sit dari usq; ad certam gene-
nem, in perpetuum concedi non potest, per d. r. 34. de Lege Corradi. §.
similiter in pr. vers. Profecto ille, Ibi, non debet, lib. 2. FF. Cur. Jun. d. tr.
feud. part. 2. q. 6. n. 1.

II.

Sed quid si expediat Ecclesiæ, ut res Ec-
clesiastica in Emphyteusfin dari solita, & jam
reversa ad Ecclesiam, potius retineatur, po-
teritne Prælatus in usum Ecclesiæ eam re-
servare, nec amplius in Emphyteusfin con-
cedere?

A. c. 2. Ibi, si videris expedire, extra de feud. Puta si res sterili-
fin esset concessa, ut cultior redderetur, ea, §. Emphyteusfin, et si Ecclesiam
sit reversa. Duar. de feud. c. 5. n. 5. Aut si pro more prioris conce-
tis Emphyteuticæ Ecclesia locuples fuerit, postea verò ad pauper-
m sit redacta. Jacob. de Bellouj. aut tit. lib. 1. FF. Cur. Jun. d. tr. p. 2.

I I I.

Cùm Novella 120. c. 6. §. 1. Iustinianus re-
bat, Rem Ecclesiasticam in perpetuam
emphyteusin dari posse, dubitatur, An
etiam res Ecclesiastica jure Canonico se-
cundum debitas solennitates in perpe-
tuum concedi possit?

A. Cùm enim eo jure intervenientibus debitis solennitatibus res
Ecclesiasticæ in totum alienari possint, & sine exceptione 12. q. 2. c. 1. & 2.
c. 1. & c. tua, de his que sunt à Prælat. quid
quo minus in perpetuam Emphyteusin dari possint? *Idcirco Covarr.
17. n. 5. concl. 4. Borchol. in Com. de fund. c. 3. n. 17. Diss. Joh.
d. S. Emphyteusis, q. 28. & Roland. a l' all. com. 96. n. 9. & seqq. in 1.
c. 111.*

I V.

An Prælatatus rem Emphyteuticam ad Ec-
clesiam reversam, etiam consanguineis suis
denuò in Emphyteusin tradere possit?

N. per Nov. 120. c. 5. §. Deconomia, & hinc sumuntur Auth. Quibuscumq. c.
de SS. Eccles. Idem in fraudem Ecclesie licet præsumitur, nisi lue-
enter constet, eam fuisse factam in Ecclesie utilitatem & observa-
tas fuisse solennitates à lege requisitas: nam hoc casu omnem præ-
sumptionem & suspitionem fraudis cessare, atq. adeo alienationem
ipsam æquè valere, ac si cuivis extraneo esset facta, multum probat Me-
noch. lib. 3. præsumt. 54. n. 1. Cap. de enter, 6. dist. 87. Nav. Palit. & Alberic.
de Rosat. in d. Auth. Quibuscumq. c. de SS. Eccl. Alvar. in tr. de Prescrip-
Regul. 1. præsumt. 29. Menoch. de Præsumt. lib. 3. Præf. 54. n. 4. & seq. Diss.
Nicol. Everh. à Midelburg. in 1. opus Legal. in l. 2. o. à Funda. ad Emphyt. n.
2. ab eo allegati.

V.

Nūm rei Ecclesiasticæ Emphyteusi Ma-
vio ejusq; heredibus simpliciter concessa
non tantum ad descendentes, sed & extra-
neos Mævij heredes devolvatur?

A. Jul. Clar. d. § Emphyteusis, q. 28. n. 6. ad fin. Didac. Covarru 2. V.
R. c. 17. n. 8. vers. Quarta Conclusio. Et hac opinio de iure verissima. Con-
stat enim quod quolibet Emphyteusis regulariter suanatura perpetua
esse intelligatur, atq; ita ad quovis heredes transitoria. l. 1. in pr. ubi
Bald. & Angel. ff. si arer. Veltig. id est, Emph. l. as. ad l. 2. n. 160. C. de iur.
Emph. Socin. Sener. Con. 50. n. 15. lib. 4. Balb. de Præscript. in 1. part. tertia
partu principalis, q. 10. n. 39. Aliant. in tr. de Præsumt. lib. 3. præf. 109. n. 7. &
segg. Cūm itaq; ab hac regula Emphyteusis Ecclesiastica non excepta
inveniat, merito illi standum & adhærendum est, juxta gl. in l.
Omnis definitio, c. 2. ff. de R. l. & ibi Hieronym. Cagnol. n. 57. Diss. Imo-
la in l. ex facto, n. 14. in fin. ff. de hered. inst. & plurimi alij, quos refert Jul.
Clar. d. q. 28. n. 6.

V I.

Si res Emphyteutica fuerit ad Dominum
reversa morte Emphyteutæ & liberorum
teneturne Dominus eam dare proximiori
agnato?

A. Franc. Barmient. lib. 3. Select. Interpp. c. 7. n. 7. Fachin. c. 1. contro-
ver. Gad. 2. obs. 148. n. 2. Hdal. Zasius Conf. 11. n. 8. Diss. 1. part. in l. 1.
permittitur c. 1. ff. de Aqua quot. & est. l. ason in l. 2. n. 22. C. de iur. Emph.
Phil. Decius conf. 171. Ripa in l. 1. ff. de privil. credit. Mysf. cent. 3. obs. 16. &
cent. 6. obs. 79. Ioan. Richard. in addit. ad Villalob. lit. V. n. 8. vers. V. falli
mortui. Horat. Mandys. in addit. ad Roman. Conf. 22. & alij quos refert
Gabrielius in com. conclus. tit. de iur. Emph. concl. 1.

V I I.

Si Prælat, rem Ecclesiæ ad secundam

§ generationem in Emphyteusin dari so-
am, in e consueta solennitate ad tertiam
que aut quartam generationem denuò
concedat, an ob benigniorem & largiorem
illam concessionem, totum illud negotium
est nullum & inutile, an verò potius subsi-
stit, quatenus secundum consuetum mo-
dum contrahi potuit?

A. Bald. in *Auth. si quas ruinas*, n. 2. C. de SS. Eccl. Paul. Cast. & Phi-
ppus Decius in d. *Auth. qui rem*, C. eod. Alexand. con. 35. vers. Non obstat, &
ex. seq. vol. 2. Curt. Iun. in tr. feud. part. 1 q. 6. n. 11. Andr. Tirag. de Retract.
Convent. ad fin. t. §. 36. gl. 2. n. 146. Iul. Clarus in d. §. Emphytensis, q. 6. n. 2.
Gail. 2. obs. 4. n. 14. Carol. Molin. ad consuet. Paris. tit. 1. §. 41. n. 43. & seqq.
Diff. Bart. in *Auth. qui rem*, n. 7. C. de SS. Indac. Covarr. 2. V. R. c. 16. n.
vers. ut tandem liberè.

V I I I.

Nùm pensio Emphyteutica in sola nu-
merata pecunia, an etiam in realia, puta vi-
no, tritico, aut oleo consistat? A.

Omnibus enim notum est, pensionem istam non solum in pecu-
numerata, sed etiam in fructibus solvi. Augustin. *Exortat. in c. potuit*,
§. 4. de Locat. Claud. Cantimucula in *Paraph. Inst. de Locat. Cond. p. 137.*

I X.

An canon ex placito partium uno num-
ero definiri possit? A.

Bald. ad rubr. C. de Iur. Emph. l. 1. ad l. 1. n. 4. C. eod. Fr. Connan. c.
12. n. 6. vers. Similiter conductionis. Myns. resp. 66. n. 6. & resp. 73. n.
Covarr. Valasius de Iur. Emph. q. 1. n. 11. & q. 11. n. 19. Ibi, tu adverte, p.
Edit. Noviss.

Utrum.

Utrûm Emphyteuta verè & naturaliter
prædium Emphyteuticum possideat?

Dominus Civiliter Emphyteuta naturaliter possidet. Bart. l. 1. §. 1. ad c. possideri 3. §. ex contrario, & in l. naturaliter 12. in j. de Acq. vel amit. poss. Jac. Menoch. de Retinend. poss. remed. 3. n. 82. & 83. de Recuperand. poss. Remed. 1. n. 68. Raph. Fulgos. conf. 1. n. 3. Valasc. d. q. 18. n. 1. & 6.

DE CAS IV.

I.

An thesaurus in fundo Emphyteutico in
ventus, ad Emphyteutam, an verò ad Do
minum proprietatis pertineat?

Posterius assero; Dummodò inventori, sive is Emphyteuta sit, sive quis alius, pars dimidia relinquatur: *Speculator de Emphyteut. n. 158. vers. 132. Martin. Applicueta Doctor Navarrus in Enchiridio Confessarior. & poenitentiarum c. 17. n. 173. p. 347. edit. Antverp. Valasc. d. tr. q. 15. n. 1. vers. sumt tamen P. Gilcken in pralud. t. Inst. de Rer. divis. n. 57. & ad §. Thesauros n. 29. Inst. eod. Ioan. Garcias in tr. de Expens. c. 22. n. 52. Diss. gl., Angel. Aretin. Fab. Iasen. Porcius, Schneid., Myns., Lud. Bebio ad d. §. Thesauros. gl. Bart. & Bald. ad l. unic. C. de Theaur. Alvarott. ad c. unic. Que sint Regal. n. 7. vers. Quæro. In usib. feud. Chassanæus in Conf. Burg. tit. de Iustit. §. 1. n. 12. V. Resemb. de feud. c. 12. n. 6. Henri. Rosenth. de feud. c. 5. con. 93. Corras. ad l. 1. n. 17. C. de Iur. Emph. Bursat. Consil. 209 n. 5. lib. 2.*

I I.

Si in Emphyteusi in data prædia etiam syl
vam contineant cæduam, ut quæ succisa
rursus ex stirpibus aut radicibus nascitur,
potestnè Emphyteuta, dummodò frugife
ris,

is, & grandibus arboribus parcat, & cæ-
dendo consuetum usum non excedat, ex ea
igna excidere, etiam si non brevi, sed longo
imporis intervallo ipsa sylva succisa renas-
catur?

A. *Joan. Gartius in tr. de Expens. & melior. c. 11. n. 35. Alex. con. 118. n. 4.
7. lib. 5. Paris. Con. 111. n. 32. lib. 1. Curt. Senior con. 70. n. 8. Diss.
ius Pinel. ad l. 1. part. 2. C. de bon. matern. n. 59. cir. fin.*

I I I.

An Emphyteuta nemus seu sylvam extir-
pare, eamq; in pratum, vineam, hortum,
agrum convertere, vel aliter rem Emphy-
teuticam in aliam formā redigere & trans-
mutare possit?

Distinguo, si ex hujusmodi mutatione sylva deterior fiat, mutatio
Emphyteutæ permissa non est. Si verò res Emphyteutica melior ac
fructuosior efficiatur, subdistinguo: Aut loquimur de areâ in Em-
phyteusi concessa, & tum Emphyteuta in illa quodcumq; ædificium
extruere potest: Quamvis enim rei forma per istud ædificium muta-
tur, facillimè tamen eo sublato, area ad antiquam speciem, formamq;
pristinam reduci potest. Aut quæstio est de sylva cædua, vel non cæ-
dua, sive de vinea vel horto: & statuo Emphyteutam illa extirpare,
aut in aliam formam redigere non posse: licet ex tali mutatione res
utilior & fructuosior reddatur: nam res in aliam formam conversa,
ad primævum statum facile reduci nequit. *Vid. Balb. in l. 1. n. 11. &
Iason. n. 109. C. de lar. Emphyt. post. de S. R. P. c. 22. n. 10. & Pinel. ad l. 1. C.
de Bon. matern. part. 2. n. 14.*

I V.

Nûm heres Emphyteutæ, cui dominus
initio contractus Emphyteutici licentiam
alienandi

alienan. . . dit, ex eâdem licentia antecessori data, Emphyteusin absq; denunciatio-
ne vendere possit?

A. Andr. de Isernia. Matib. de Affict. & alijs ad c. Imperialem, de Prohibita feud. alien. per Frid. l. 55. lib. 2. FF.

V.

Utrûm Emphyteuta domino non contentiente jus suum Emphyteuticum donare queat? A.

Accurs. ad l. fin. in verb. alijs vendere, C. de Iur. Emph. & ibi Iason n. 54. & seqq. & Coras. n. 9. Iul. Clarus d. S. Emphyteusis, q. 15. Aurel. Corbulus de Iur. Emph. c. 14. Limit. 13. & infiniti alijs. Diff. Fr. Sarmien. lib. 3. Select. Interp. c. 2. n. 3. & seqq. Andr. Fach 3. cont. 97.

V l.

An Emphyteuta prædium absq; Domini consensu oppignorare possit? A.

Accurs. ad d. l. fin. in verb. alijs vendere, C. de Iur. Emph. Iason ibid. n. 78. Balicet. n. 6. Gratus conf. 54. n. 5. vol. 1. Nicol. Boërius decis. 181. n. 2. Emanuel^r Soarez. in thesaur. recept. opin. in verb. Emphyteuta, n. 105. Iul. Clar. d. S. Emphyteusis, q. 18. Aurel. Corbulus d. tra. de Iur. Emph. c. 14. Limit. 33. Borcb. de fet. l. 3. n. 42. cir. fin. Diff. Fr. Sarmien. d. lib. 3. Sel. Interp. c. 3. n. 23.

V I I.

Numquid Emphyteuta sine domini consensu rem Emphyteuticam titulo permutationis in alium transferre possit? A.

Iason in l. fin. n. 101. C. de Iur. Emph. Iul. Clarus d. S. Emphyteusis, q. 17. Tiber. Decian. resp. 55. n. 61. vol. 3. Aurel. Corbulus de Iur. Emph. c. 14. Limit. 12.

V I I I.

Nûm Emphyteuta absq; domini consensu præ-

C

su præ-

su prædium Emphyteuticum in dotem dare possit?

A. Salicet. n. 10. & Iason n. 107. in d. l. fin. C. de Iur. Emph. Specular. tit. de Emph. q. 109. n. 133. Aurel. Corbulus de Iur. Emph. c. 14. limit. 20.

I X.

Utrum Emphyteuta possit sine domini consensu prædio Emphyteutico servitutum imponere?

A. Iason in d. l. fin. C. de Iur. Emph. n. 117. & seqq. Afflic. Decis. 380. n. 2 & seq. Nicol. Doctr. Decis. 181. n. 1. & seqq. Aurel. Corbul. d. c. 14. limit. 27. Iul. Clarus d. §. Emphyteusis, q. 21. M. Anton. Natta cons. 516. n. 12. Roland. & Vall. cons. 59. n. 10. & 13. vol. 2.

X.

An Emphyteuta possit fundum Emphyteuticum æstimatum domino non consentiente, alicui in dotem dare? N.

Speculator in rr. de Emph. q. 110. n. 134. Imol. in d. c. potuit, n. 17. de Locat. Salicet. n. 10. & Iason n. 108. in d. l. fin. C. de Iur. Emph. Aurel. Corbul. d. c. 14. Ampliat. 32.

DE CAS V.

I.

Nûm canon Emphyteutæ remitti debeat, si propter bellum, vimve hostium, & latronum incursum non potuit ingredi & excolere fundum Emphyteuticum?

A. Abbas Panorm. & Imola in d. c. potuit, de Locat. Alexand. in l. Interdum 21. §. 1. n. 7. ff. de Acquir. vel amit. poss. Iul. Clarus d. §. Emphyteusis, q. 8. n. 6. Aurel. Corbulus de Iur. Emph. q. 27. n. 13. Gall. 2. obs. 23. n. 23. & seq. Donel. 9. comm. 14. Andr. Tacib. lib. 1. cont. c. 90.

Quid

Quid si insignis sterilitas contingat, & Emphyteuta non modicam, sed magnam fructibusque respondentem pensionem exolvere teneatur, annè ea pensio propter sterilitatem illius anni Emphyteutæ remittenda? N.

gl. m. d. c. potuit, super verb. expelli, ad fin. in vers. sed propter sterilitatem, de Locat. & ibi Abb. Panor. n. 17. & Imola n. 41. Alberic. de Rosate n. 6. Salicet. n. 10. Ias. n. 18. Alvar. Valasius in d. tr. de iure Emph. q. 27. n. 7. & 12. in fin. Aurel. Corbul. d. tr. c. 15. ampl. 12. n. 3. & 5. & seqq. Iul. Clar. d. §. Emphyteusis, q. 8. n. 7. Gasl. 2. obs. 23. n. 23. & seqq. Fashin. 1. Cont. 89. Borch. de feud. c. 3. n. 11. Diff. Rolan. à Val. cons. 96. n. 26. vol. 1. Catellian. Cottæ in Memorab. in vers. Emphyteuta. Molin. in consue. Paris. t. 2. §. 62. n. 58. & 60. & infiniti alij.

Quid si fundus Emphyteuticus aquis submersus vel inundatus fuerit, teneturne Emphyteuta illius anni, quo duravit inundatio, canonem domino præstare? N.

arg. l. cum unus 12. §. ult. ff. de Reb. Auth. Iud. poss. l. 3. §. Labeo 17. ff. de Acquir. vel amitt. poss. l. si in Venditione 10. ff. de Pericul. & commod. rei Vend.

Emphyteusis Titio & eius filijs data est, quæritur, an etiam filiabus concessa intelligatur?

A. Salicet. ad l. 2. q. 12. C. de iur. Emph. Didac. Covarr. 2. V. R. c. 15. n. 1. Faib. §. cons. 97. Diff. Iason ad l. 2. n. 193. C. de iur. Emph. Guyl. de

Suzaria in l. Veteribus 39. ff. de Pactis. Roland. à Valle conf. 93. n. 17. lib. 2. Aurel. Corbulus d. tr. c. 12. n. 3. & seqq.

V.

Sed quid si Emphyteusis mihi & filijs meis sit concessa, an etiam nepotibus meis tributa censebitur?

A. Contra Salices. in l. 2. n. 9. & l. 1. n. 191. C. de Iur. Emph.

V I.

Utrùm Emphyteuta qui longissimo tempore, puta 30. vel 40. annis canonem sive pensionem non solvit, nec à Domino ad solvendum interpellatus fuit, liberationem à pensione solvenda, non solum pro tempore præterito, sed etiam futuro præscripsisse credatur?

Præteritas quidem pensiones præscripsit, sed non futuras. Accurs. ad l. comperit 6. C. de præscript. 30. vel 40. ann. l. 1. ad l. 2. n. 72. C. de Iur. Emph. Guid. Papa Decis. 406. Gail. 2. obs. 73. n. 1. Fach. 8. cont. 99. Myns. cent. 3. obs. 13. VVurmbf. pract. obs. tit. de præscrip. c. 5. Thoming. Decis. 17. nu. 26. Borchoit. de usur. c. 4. n. 34. & seqq. & in tr. de Pact. c. 2. n. 23. Diss. Bart. ad d. l. comperit. 6. C. de Præscrip. 30. vel 40. ann. Cornaeus conf. 142. n. 11. vers. Accedat, vol. 3. Aurel. Corbul. d. tr. c. 15. Linut. 31. n. 4.

V I I.

Nùm Dominus Emphyteutam non soluto intra triennium canone, propria auctoritate expellere possit? N.

Hugo Donell. 9. comm. 15. Fachin. 1. contr. 95.

V I I I.

Utrùm Emphyteuta puribus heredibus

relictis.

relictis, decedente, quorum unus suam canonis portionem solvit, altero in eius solutione cessante, tota Emphyteusis, an verò portio pensionem suam non solventis tantum ad Dominum revertatur?

Posterior placet.

I X.

Si Emphyteuta in solutione canonis cessaverit, & antequam dominus declaraverit se velle eum jure suo cecidisse, fructus perceperit, an ad restitutionem eorum teneatur? N.

Anrel. Corbulus de iure Emph. c. 15. Ampl. 38. n. 2. Mens. cent. 6. obs. 83. n. 5. Fachin. 1. cont. 94. Diss. Speculator tit. de Emph. q. 10. n. 19. Bald. in l. si pater, §. in 3. notab. C. de Usufr. Iason in l. 2. n. 17. C. de iur. Emph. Guiliel. Redoanus in tr. de Reb. Eccles. non alien: q. 19. c. 2. n. 12. Tirag. ad l. si unquam, in vers. revertatur, n. 271. C. de Revocand. Donat.

X.

Quanam ex contractu Emphyteutico nascitur actio?

Actio propria quæ Emphyteuticaria dicitur, pulchrè Oldendorp. de action. Emphyteuticar. in class. action. contra quosdam, qui actionem præscriptis verbis dari putant, ut Accurs. in l. 1. vers. custodiri, C. de iur. Emph. & ibi Petrus de Bella Pertica. Cyn. q. 5. & Albericus. 8. & Ioan. Andr. ad Specul. t. de Emph. q. 171. n. 197. in fin. & contra nonnullos, qui conditionem ex lege competere contendunt, ut Iason ad d. i. 1. nu. 68. C. de iure Emph. & ibi Richard. in fin. Ferrar. Montan. de iur. Emph. cir. pr. VVesemb. in parat. ff. si Ager Vestigalis, id est, Emph. per. Iul. Clarus. d. §. Emphyteusis, q. 47. Hug. Don. 9. com. 14. Alv. Valaf. de iur. Emph. q. 6. n. 8.

AD NOBILISSIMUM
DN. RESPONENTEM.

ALEXANDER RUEST BRISGAVIUS.

Anagramma.

LEX URBI EVADES, ARTIS GNARUS.

*N*on sui causa microcosmus aura
Hacce vitali fruitur, Jehova
Vivit, & post hac patria, & parenti
Vivit utriq.

Dulce natali dare commoda ora,
Juris hinc urges geminum volumen:
ARTIS ut GNARUS laribus paternis
Utilis extes.

Moribus, vita, pietate & arte
LEX tua (tanquam moderamen) URBI
Candida EVADES, imitanda cunctis
Regula vite.

Hinc te ager penna metuente solvi
Fama post seros obitus superstes,
Posteris longa serie nepotes
Te celebrabunt.

Viset infans tua fama Syrtes,
Viset algentes tua fama Colchos,
Te viri noscent sub utroq. mundi
Axe jacentes.

Ioannes Manhart Lahrensis

AD

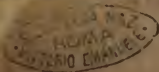
A L I U D.

AD NOBILISSIMUM DN.
RESPONDENTEM.

Escita: nil prodest decus ostentare parentum,
Nil etiam illorum tollere facta iuvat.
Marte decus proprio, propriaq; acquiritur arte,
Est cuius à se laus sua, nomen, honos.
Virtutes quis enim poterit donare? quis unquam
Patres testantis, fortia facta tulit?
Quis tenet ex pacto magnum & memorabile nomen?
Quis clara ex empto munera laudis habet?
Spernis, Alexander, nomen jactare parentum,
Et non alterius surgere laude cupis.
Hoc unum intendis, labor unus, & unica cura,
Ut propria arte tibi nominis extet honos.
Juris amas Latij penetralia discere, legum
Difficiles nexus te soluisse iuvat.
Tempora conjungis studijs nocturna diurnis,
Non terrent opera, non retrahitq; labor.
Singula quis memoret? Doctorum astante caterva,
Juridicè vegeto differis ingenio.
Ex animo hinc grator votis ardentibus orans,
Ne studia aternus dejuvet ista DEUS.
Quo decorare forum possis, prodesse clienti,
Jurgia legitimè composuisse, VALE.

76

I. M. L.

P I N I S.

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

1901

1902

1903

1904

1905

1906

1907

1908

1909